

Joels Bog og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – Nummer seksogfyrre

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nummer seksogfyrre

Cæsarea Filippi til Cæsarea Maritima repræsenterer perioden fra den tredje til den niende time, som er delt ved den sjette time. Opdelingen fra Cæsarea til Cæsarea var Forklarelsens Bjerg. Forklarelsens Bjerg bringer to andre linjer i overensstemmelse med vejmærket på tre trin, som går forud for den pinseorienterede søndagslov med fem dage.

På Bjerget talte Gud Faderen for anden gang. Første gang, Han talte, var ved Kristi dåb; sidste gang var lige før korset.

Nu er min sjæl forfærdet; og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne time; men derfor er jeg kommet til denne time. Fader, herliggør dit navn. Da kom der en røst fra himlen, som sagde: Jeg har både herliggjort det og vil herliggøre det igen. Skaren, som stod der og hørte det, sagde derfor, at det havde tordnet; andre sagde: En engel har talt til ham. Johannes 12:27–29.

Gud herliggør sit navn, når Han besegler de hundrede og fireogfyrre tusind og skriver sit navn på dem.

Den, som sejrer, vil jeg gøre til en søjle i min Guds tempel, og han skal aldrig mere gå ud derfra; og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud; og jeg vil skrive på ham mit nye navn. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne. Åbenbaringen 3,12.13.

På Forklarelsens Bjerg var Peter, Jakob og Johannes de eneste tilstedeværende disciple, ligesom de var det ved opvækkelsen af Jairus' datter og også senere i Getsemane. Getsemane, ligesom da Faderen talte i Johannes tolv, kom umiddelbart før korset. Getsemane betyder „oliepresse“ og identificerer jomfruernes olieprøve. Getsemane er den „krise“, der bringer sjælen „ansigt til ansigt med døden“, og de vise jomfruer består prøven, for i den anden tempelprøve kom de ansigt til ansigt med livet, således som Jesus underviste „ansigt til ansigt“ i tredive dage.

Første gang Faderen talte, var ved Kristi dåb, og første gang Han udelukkende tog Peter, Jakob og Johannes med, var da Jairus' tolvårige datter blev oprejst. Opstandelsen af den tolvårige jomfru svarer til Kristi dåb, som symboliserer opstandelsens kraft. Opstandelsen af Jairus' datter svarer til Kristi dåb og Cæsarea Filippi. Getsemane og Kristi forfærdelse, da Faderen talte umiddelbart før korset, svarer til Cæsarea Maritima.

Linje på linje repræsenterer Peter de hundrede og fireogfyrre tusind, som besegles i Cæsarea Filippi, når Simon Barjona får sit navn forandret til Peter. Når Peter én gang er blevet beseglet i Panium, som er Cæsarea Filippi, går han til bjergets sjette time, hvor han ophøjes som et banner,

idet han fortsætter for at besvare Cornelius' kald i Cæsarea Maritima. I Cæsarea Filippi forlader Peter Exeter-lejrmødet med Guds segl og budskabet om midnatsråbet til at forkynde. Islams budskab, som er repræsenteret ved basunernes fest, fører Peter videre til Cæsarea ved havet. Islams budskab ophøjer Peter for verdens blik, for Peter har forudsagt Islams profetiske ankomst forud for basunernes fest.

Se, jeg vil sende eder profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer. Og han skal vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til deres fædre, for at jeg ikke skal komme og slå landet med band. Malakias 4,5-6.

Linje på linje er Elias-budskabet det budskab, der hviler på at bringe fædrene i samklang med deres børn. Elias var Fader Miller, som fremstiller sine børn. De hundrede og fireogfyrre tusinde er William Millers børn, og at vende Millers hjerte til hans børn er at bringe Milleritternes historie i samklang med Elias' historie, såvel som Johannes Døberens med den budbringer, der er forbundet med de hundrede og fireogfyrre tusinde. Et led i samordningen af disse fire linjer er, at i hver af Elias', Johannes' og Millers prøvelseshistorier var det eneste budskab om nærværende sandhed budskabet, som kom gennem budbringeren.

Og Elias, tishbiten, som var blandt Gileads indbyggere, sagde til Akab: Så sandt Herren, Israels Gud, lever, for hvis åsyn jeg står, skal der i disse år hverken falde dug eller regn, uden efter mit ord. 1 Kong. 17,1.

Søster White gør det klart, at de, som ikke tog imod Johannes' budskab, ham som Jesus identificerede som Elias, ikke ville have gavn af Jesu lære, og ligeledes at de, som forkastede Millers budskab, fremstillet ved den første engels budskab, ikke kunne have gavn af den anden engels budskab. Ledsagende Elias' kundgørelse om, at regn kun ville komme på hans befaling, var den endelige prøve, som indeholdt befaling om at vælge mellem Elias' budskab eller Ba'al's budskab. Det profetiske symbol „hvor længe“ bringer Elias' Karmels Bjerg i overensstemmelse med søndagsloven.

Så sendte Akab bud til alle Israels børn og samlede profeterne på Karmels bjerg. Og Elias trådte frem for hele folket og sagde: Hvor længe vil I halte til begge sider? Hvis Herren er Gud, så følg ham; men hvis Ba'al er det, så følg ham. Og folket svarede ham ikke et ord. Da sagde Elias til folket: Jeg, jeg alene, er tilbage som Herrens profet, men Ba'al's profeter er fire hundrede og halvtredsindstyve mænd. Lad dem derfor give os to tyre, og lad dem vælge den ene tyr til sig selv og hugge den i stykker og lægge den på brændet, men ikke sætte ild under; og jeg vil tilberede den anden tyr og lægge den på brændet, men ikke sætte ild under. Påkald så jeres guders navn, og jeg vil påkalde Herrens navn; og den Gud, som svarer med ild, han er Gud. Og hele folket svarede og sagde: Det er vel talt. 1 Kong 18,20-24.

Prøven på Karmel bestod i at vælge mellem to budskaber. En prøve mellem sand og falsk profeti og mellem budbringeren Elias og de profeter, som sad ved Jezabels bord. Det drejede sig om budbringeren og budskabet. I 1844 blev Karmel gentaget, idet Herren frembragte en prøve, som åbenbarede Miller som den sande profet og Millers budskab som duggen og regnen. Skellet mellem den sande profet og det sande budskab i modsætning til den falske profet og det falske

budskab blev ved lejr mødet i Exeter fremstillet ved Exeter-teltet og Watertown-gruppens telt. To tabernakler, som repræsenterede det sande i modsætning til det falske. Det skel, der blev gjort på Karmel og i 1844's historie, identificeres ved Cæsarea Filippi, da Peter besegles og løftes op til bjerget som et banner. Han blev løftet op, fordi han havde hævdet, at hans budskab var det eneste sande budskab om den sene regn. Han blev løftet op, da hans forudsigelse blev opfyldt.

Basunhøjtidens fest er den tredje og lakmusprøven i pinsetiden, og før lakmusprøven identificerer Peter, at islam skal slippes løs for at markere begyndelsen på forkyndelsen af midnatsråbet. Profetiens opfyldelse var det, som gjorde forskellen mellem milleritterne og protestanterne, der repræsenterer det tidligere pagtsfolk, som bliver forbigået. Elias dræbte personligt de falske profeter, da sondringen mellem sandt og falskt var blevet åbenbaret. Sondringen sker ved basunhøjtidens fest, når en forudsigelse om islam går i opfyldelse.

Midnatsråbet i den milleritiske historie var en forudsigelse, som blev korrigeret og derefter opfyldt. Det blev opfyldt den 22. oktober 1844, hvorimod Millers oprindelige forståelse af Midnatsråbet var året 1843. Samuel Snow repræsenterer korrigeringen af budskabet, og hans budskab blev kendt som det „sande“ Midnatsråbs budskab.

1844 var en illustration af forskellen mellem Millers budskab og protestanternes budskab. I prøvelsesprocessen blev protestanterne dræbt af Miller, og de blev derpå til frafalden protestantisme, Roms døtre, Jezebels præster. Forskellen blev åbenbaret ved enten en modtagelse eller en forkastelse af det profetiske budskab. Hos Johannes og Miller blotlagde det profetiske budskab det falske budskab hos det tidligere pagtsfolk, som blev forbigået. Elias' budskab hævdede, at der ikke ville komme regn undtagen efter hans ord, og efter tre og et halvt år skulle prøven på denne påstand gøres åbenbar.

Og det skete, da Akab så Elias, at Akab sagde til ham: Er det dig, som styrter Israel i ulykke? Og han svarede: Jeg har ikke styrtet Israel i ulykke; men du og din faders hus, fordi I har forladt Herrens bud, og du har fulgt Baalerne. Send nu derfor bud og saml til mig hele Israel på Karmels bjerg, såvel som Baals fire hundrede og halvtreds profeter og Asjera-profeternes fire hundrede, som spiser ved Jezabels bord. 1 Kong 18,17–19.

Skelnen mellem det falske og det sande, hvad enten det gjaldt budbæreren eller budskabet, blev tilvejebragt gennem en prøvelsesproces, der indbefattede anklager mod både budskabet og budbæreren. Det var Elias, der blev anklaget for at volde Israel ulykke, for hans budskab havde standset regnen. Havde det fortsat med at regne i Israel, ville intet spørgsmål om Elias være blevet rejst. Spørgsmålet beroede på Elias' forudsigelse og dens opfyldelse gennem de tre og et halvt år.

Når Peter står ved lakmusprøven i Cæsarea Filippi, som er basunernes fest, og også dér hvor æslet løses, markeres begyndelsen på budskabet om Midnatsråbet. Peter, ligesom Elias, har netop været vidne til bekræftelsen af sin forudsigelse, og sondringen mellem det sande og det falske er blevet demonstreret, så alle kan se det. Forudsigelsens bekræftelse fremstilles ved basunernes fest — som er lakmusprøven. Forudsigelsen blev forbilledliggjort ved både 1840 og 1844, hvor en forudsigelse korrigeres og derefter opfyldes. Den korrigerede forudsigelse af Josiah Litch gav den første engel kraft den 11. august 1840, og forudsigelsen om året 1843 af Miller blev korrigeret af Snow.

„I året 1840 vakte endnu en bemærkelsesværdig opfyldelse af profetien vid udbredt interesse. To år tidligere havde Josiah Litch, en af de ledende prædikanter for det andet advents budskab, udgivet en udlægning af Åbenbaringen 9, hvori han forudsagde det Osmanniske Riges fald. Ifølge hans beregninger skulle denne magt blive omstyrtet ... den 11. august 1840, når den osmanniske magt i Konstantinopel kunne forventes at blive brudt. Og dette, tror jeg, vil vise sig at være tilfældet.“

„Netop på det angivne tidspunkt accepterede Tyrkiet gennem sine ambassadører de allierede europæiske magters beskyttelse og satte sig således under de kristne nationers kontrol. Begivenheden opfyldte forudsigelsen nøjagtigt. Da dette blev kendt, blev skarer overbevist om rigtigheden af de principper for profetisk fortolkning, som Miller og hans medarbejdere havde antaget, og adventbevægelsen fik en vidunderlig fremdrift. Lærde og ansete mænd sluttede sig til Miller, både i forkyndelsen og i udgivelsen af hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 bredte arbejdet sig hurtigt.“ The Great Controversy, 334, 335.

Litchs forudsigelse handlede om islam, og Snows forudsigelse handlede om den lukkede dør. Da Litchs forudsigelse blev opfyldt, blev den metodologi, som stadfæstede budskabet, accepteret, og de, som tog imod budskabet, „forenedes“ med budbringeren. Både budskabet og budbringeren blev anerkendt i forudsigelsens opfyldelse. Litchs forudsigelse handlede om islam, og Snows forudsigelse handlede om den lukkede dør.

„Jeg så Guds folk glade i forventning og spejdende efter deres Herre. Men Gud havde til hensigt at prøve dem. Hans hånd skjulte en fejltagelse i beregningen af de profetiske perioder. De, som så frem til deres Herre, opdagede ikke denne fejltagelse, og heller ikke de mest lærde mænd, som modsatte sig tidspunktet, formåede at se den. Gud havde til hensigt, at hans folk skulle møde en skuffelse. Tiden gik, og de, som med glædesfyldt forventning havde set frem til deres Frelser, blev sørgmodige og modløse, mens de, som ikke havde elsket Jesu tilsynekomst, men havde taget imod budskabet af frygt, var tilfredse med, at han ikke kom på det forventede tidspunkt. Deres bekendelse havde ikke påvirket hjertet og rensset livet. Tidens forløb var vel skikket til at åbenbare sådanne hjerter. De var de første til at vende sig bort og spotte de bedrøvede, skuffede, som i sandhed elskede deres Frelses tilsynekomst. Jeg så Guds visdom i at prøve sit folk og give dem en ransagende prøve for at opdage dem, som ville vige tilbage og vende om i prøvelsens time.“

Jesus og hele den himmelske hærske så med medfølelse og kærlighed på dem, som med sød forventning havde længtes efter at se Ham, som deres sjæle elskede. Engle svævede omkring dem for at styrke dem i deres prøvelses time. De, som havde forsømt at modtage det himmelske budskab, blev efterladt i mørke, og Guds vrede optændtes imod dem, fordi de ikke ville modtage det lys, som Han havde sendt dem fra himmelen. Disse trofaste, skuffede sjæle, som ikke kunne forstå, hvorfor deres Herre ikke kom, blev ikke efterladt i mørke. Atter blev de ledt til deres bibler for at ransage de profetiske tidsperioder. Herrens hånd blev fjernet fra tallene, og fejltagelsen blev forklaret. De så, at de profetiske tidsperioder nåede frem til 1844, og at det samme bevis, som de havde fremført for at vise, at de profetiske tidsperioder sluttede i 1843, beviste, at de ville ende i 1844. Lys fra Guds ord skinnede over deres stilling, og de opdagede en tøvetid — »om den [synet] tøver, så vent på den.« I deres kærlighed til Kristi

umiddelbare komme havde de overset synets tøven, som var bestemt til at åbenbare de sande ventende. Atter havde de et tidspunkt. Dog så jeg, at mange af dem ikke kunne hæve sig over deres svære skuffelse for at eje den grad af nidkærhed og kraft, som havde kendetegnet deres tro i 1843.

“Satan og hans engle triumferede over dem, og de, som ikke ville modtage budskabet, lykønskede sig selv med deres fremsynede dømmekraft og visdom, fordi de ikke havde taget imod vildfarelsen, som de kaldte den. De indså ikke, at de forkastede Guds råd imod sig selv, og at de virkede i forening med Satan og hans engle for at bringe Guds folk, som levede efter det himmelsendte budskab, i forvirring.”

De troende i dette budskab blev undertrykt i menighederne. En tid lang blev de, som ikke ville modtage budskabet, af frygt holdt tilbage fra at give deres hjertes stemninger udtryk i handling; men tidens forløb åbenbarede deres sande følelser. De ønskede at bringe det vidnesbyrd til tavshed, som de ventende følte sig tvunget til at bære, nemlig at de profetiske tidsperioder strakte sig til 1844. Med klarhed forklarede de troende deres fejltagelse og gav grundene til, at de ventede deres Herre i 1844. Deres modstandere kunne ikke fremføre nogen argumenter imod de vægtige grunde, som blev fremlagt. Men menighedernes vrede blev optændt; de var fast besluttede på ikke at lytte til beviserne og på at udelukke vidnesbyrdet fra menighederne, så de andre ikke kunne høre det. De, som ikke vovede at tilbageholde det lys fra andre, som Gud havde givet dem, blev udelukket fra menighederne; men Jesus var med dem, og de frydede sig i lyset fra hans åsyn. De var beredt til at modtage den anden engels budskab.” Early Writings, 235–237.

Peter repræsenterer de hundrede og fireogfyrre tusinde, som ligesom Litch fremsætter en korrigeret forudsigelse om islam og afslutningen på et kongerige; og ligesom Snow fremsætter Peter også en korrigeret forudsigelse om den lukkede dør. Litchs budskab om islams andet ve var en ydre forudsigelse, og Snows lukkede dør var en indre forudsigelse. For Snow begyndte arbejdet, da Herren fjernede sin hånd fra tallene, og da blev det set, at det samme bevismateriale, som tidligere var blevet anset for at bevise 1843, faktisk beviste 22. oktober 1844. For Litch var det en beregning, som, da den gik i opfyldelse, bragte englen i Åbenbaringen 10 ned for at stå på jorden og havet.

Det forhold, at Litch genberegne sin forudsigelse ti dage før dens opfyldelse, identificerer arbejdet med at korrigere en tidligere forudsigelse som en prøve. Er begyndelsen i 1840 og afslutningen i 1844 faktisk et profetisk symbol på en forudsigelse, der genberegnes for at blive det sande Midnatsråb? Typificerer alfa og omega i den milleritiske historie, som afsluttedes med forkyndelsen af Midnatsråbet, faktisk de profetiske kendetegn ved det sande Midnatsråb hos de hundrede og fireogfyrre tusind?

I begge perioder, hvor den korrigerede forudsigelse blev forkyndt, blev der åbenbaret strid imod milleritbudskabet, for budskabet bragte folket i uro. Når Peter står ved Cæsarea Filippi, er der strid om det budskab, som begyndte forud for Cæsarea Filippi, for det er opfyldelsen, der bekræfter, at det kun var ved Peters ord, at regnbudskabet ville falde. Cæsarea Filippi er basunernes fest og svarer til, at Kristus sender to disciple, der repræsenterer den anden engel, for at løse islams æsel.

Løsningen af islams æsel kundgør begyndelsen på Midnatsråbets budskab ved lejrmødet i Exeter, for da Samuel Snow ankom til hest en dag for sent, den 13. august, idet han havde tøvet i stedet for at ankomme på åbningsdagen, markerer han afslutningen på tøvetiden og begyndelsen på det budskab, som skulle bæres frem som en flodbølge, da mødet sluttede den 17.

Striden i den milleritiske historie, anklagerne fra kong Akab og de hårklyvende jøders modstand, da Kristus drog ind i Jerusalem, identificerer alle en strid, som når sin afslutning ved basunfesten, når æslet løses. Løsningen af æslet er bekræftelsen på en profeti, der identificerer en lukket dør over adventismen i begyndelsen ved Cæsarea Filippi og en lukket dør ved periodens afslutning ved Cæsarea Maritima. Æslet er et symbol på islam i det tredje ve, som rammer De Forenede Stater, herunder Nashville, Tennessee. Den fejlslagne forudsigelse for 18. juli 2020 bliver nu gradvist korrigeret, efterhånden som Herren fjerner sin hånd og åbner Jesu Kristi åbenbaring. Denne åbning begyndte i ørkenen i juli 2023.

Synet i Daniel Elleve

Basunhøjtidens fest repræsenterer den syvende basun, som er det tredje ve, som er islam. En basun er et ydre advarselsbudskab om krig, men den kan også forstås som et indre kald til en hellig sammenkomst. Som den lakmusprøve, der begynder, når de tredive dage i den anden tempelprøve afsluttes, er den både et ydre og et indre budskab. Den første grundlæggende prøve indtraf i foråret 2024 med det ydre syn af antikrist, som det fremstilles i Daniel 11:14.

Og i disse tider skal mange rejse sig mod Sydens konge; også røverne blandt dit folk skal ophøje sig for at stadfæste synet; men de skal falde. Daniel 11:14.

Det foregående vers introducerede Panium, og Paniums vidnesbyrd fortsætter frem til vers femten.

Thi nordens konge skal vende tilbage og opstille en skare, større end den forrige, og efter nogle års forløb skal han visselig komme med en stor hær og med megen rigdom. Daniel 11,13.

Kongen i nord i vers ti til femten er pavedømmets stedfortrædende magt, som blev repræsenteret ved Ronald Reagan i vers ti, da jerntæppets mur blev fjernet, forudbilledliggjort ved Berlinmurens fald den 9. november 1989. Vers seksten markerer fjernelsen af skillemuren mellem kirke og stat ved søndagsloven. Vers elleve og tolv repræsenterer den ukrainske krig, som begyndte i 2014, og vers tretten identificerer valget i 2024, når Trump, den ottende præsident siden Reagan, som også er den ottende præsident, der er af de syv foregående præsidenter, "vender tilbage" med større magt; for når han vender tilbage, "skal han føre en større mængde frem end den forrige og skal visselig komme efter visse år." De "visse år" er Joe Bidens fire år.

Efter 2024 vil Rom, i overensstemmelse med vers tretten, indføre sig i Paniums profetiske historie. Den 8. maj 2025 blev den første pave fra det åndelige herlige land udvalgt, og han valgte navnet Leo, som bærer mange betydningsfulde profetiske kendetegn med sig. Dernæst indledes kampen i vers femten.

Så skal kongen i nord komme og opkaste en vold og indtage de stærkest befæstede byer; og Sydens arme skal ikke kunne modstå, ej heller hans udvalgte folk, og der skal ikke være nogen

styrke til at yde modstand. Daniel 11:15.

Slaget ved Panium indledes i vers femten, og jorddyret, repræsenteret ved Donald Trump, vil besejre sydens rige. Sydens konge i vers elleve begyndte en krig med Ukraine, pavedømmets stedfortrædende magt, som blev finansieret og understøttet af pavedømmets stedfortrædende magt i vers ti—De Forenede Stater. Sydens konge ville sejre i slaget ved Raphia, men i kølvandet på sejren efterlader den gradvise opløsning, som altid er forbundet med undergangen for et dragerige i syd, sydens konge i en yderst sårbar position, idet nordens konge vender tilbage, stærkere end nogensinde, og forbereder sig til slaget ved Panium. Rusland og Putin er sydens konge, da De Forenede Stater indledte den ukrainske krig i 2014. I 2022 begyndte invasionen, og blodet begyndte at flyde. I 2024 vendte nordens konge tilbage.

Peter befinder sig i Cæsarea Filippi, hvilket er begyndelsen på forkyndelsen af Midnatsråbets budskab. Peter har, ligesom Elias og milleritterne, som repræsenteret ved Litch og Snow, tidligere fremsat en forudsigelse om en lukket dør og islam. Dens opfyldelse identificerer sondringen mellem de sande og de falske budskaber om silregnen og de sande og de falske budbringere. Peters budskab er det korrigerede budskab om Nashville og islam, og når han står i Cæsarea Filippi, står han i Panium, den kamp, der fører til søndagsloven i vers seksten. Opfyldelsen af Peters forudsigelse identificerer begyndelsen på forkyndelsen af Midnatsråbet, når islam løses, hvilket også er, linje på linje, når slaget ved Panium indtræffer.

Synet i Daniel ti

Basunhøjtiden repræsenterer den syvende basun, som er det tredje ve, som er islam. En basun er et advarselsbudskab og også et kald til en hellig sammenkomst. Den er også den lakmusprøve, som begynder, når de tredive dage af prøven vedrørende det andet tempel afsluttes. Den første grundlæggende ydre prøvelsessyn om antikrist ankom i foråret 2024, og det andet indre prøvelsessyn om Kristus, som fremstillet i Daniel 10, ankom i 2026.

Da løftede jeg mine øjne og så, og se, en mand, klædt i linned, hvis lænder var omgjordet med fint guld fra Ufaz. Også hans legeme var som krysolit, og hans ansigt som lynets skikkelse, og hans øjne som ildsluer, og hans arme og hans fødder lignede skinnende kobber, og lyden af hans ord var som lyden af en mangfoldighed.

Og jeg, Daniel, alene så synet; for de mænd, som var sammen med mig, så ikke synet; men en stor bæven faldt over dem, så de flygtede bort og skjulte sig.

Derfor blev jeg ladet alene tilbage og så dette store syn, og der blev ingen styrke tilbage i mig; for min skønhed blev i mig forvandlet til forfald, og jeg beholdt ingen styrke.

Dog hørte jeg lyden af hans ord; og da jeg hørte lyden af hans ord, faldt jeg i en dyb søvn på mit ansigt, med ansigtet mod jorden.

Og se, en hånd rørte ved mig og hjalp mig op på mine knæ og på mine hænders håndflader. Og han sagde til mig: Daniel, du højt elskede mand, giv agt på de ord, som jeg taler til dig, og stå oprejst; for nu er jeg sendt til dig. Og da han havde talt dette ord til mig, stod jeg skælvende.

Da sagde han til mig: Frygt ikke, Daniel; for fra den første dag, da du satte dit hjerte til at forstå og til at ydmyge dig for din Gud, blev dine ord hørt, og jeg er kommet for dine ords skyld. Men fyrsten over Perserrikets kongedømme stod mig imod i en og tyve dage; men se, Mikael, en af de fornemste fyrster, kom mig til hjælp, og jeg blev dér tilbage hos Persiens konger. Nu er jeg kommet for at lade dig forstå, hvad der skal times dit folk i de sidste dage; for synet gælder endnu mange dage. Og da han havde talt sådanne ord til mig, vendte jeg mit ansigt mod jorden, og jeg blev stum.

Og se, en, der lignede menneskesønnernes skikkelse, rørte ved mine læber; da åbnede jeg min mund og talte og sagde til ham, som stod foran mig: Åh, min herre, ved synet er mine smerter vendt over mig, og jeg har ikke bevaret nogen styrke. For hvordan kan denne min herres tjener tale med denne min herre? Thi hvad mig angår, blev der straks ingen styrke tilbage i mig, og der er heller ikke ånde tilbage i mig.

Da kom en, som så ud som en mand, igen og rørte ved mig, og han styrkede mig og sagde: Du højt elskede mand, frygt ikke; fred være med dig; vær stærk, ja, vær stærk! Og da han havde talt til mig, blev jeg styrket og sagde: Min herre tale, for du har styrket mig. Daniel 10,5–19.

Daniel ser på den toogtyvende dag synet af den himmelske Ypperstepræst i de sidste dage. Synet om Rom, der stadfæster synet, var den grundlæggende og alfa-prøve i 2024, og synet om Kristus er tempelprøven. Det frembringer en adskillelse af den klasse, som flygter bort fra Daniel og skjuler sig. Denne klasse skjuler sig under løgne og falskhed, og af denne grund modtager de en kraftig vildfarelse.

Daniel berøres dernæst tre gange, først af Gabriel, derpå af Kristus og derefter for tredje gang af Gabriel. I Det Allerhelligste fremstiller det, når Daniel berøres tre gange, en styrkelse; for det begynder med, at han ingen styrke har, da han så synet, men ved den tredje berøring bliver han til sidst styrket. Han styrkes til at forstå, hvad der skal overgå Guds folk i de sidste dage. Det profetiske budskab om, hvad der overgår Guds folk i de sidste dage, er det budskab, der fremstilles i lignelsen om de ti jomfruer.

Daniel begynder uden styrke, for synet af Kristus som i et spejl efterlod ham uden kraft; men ved afslutningen af de tre berøringer bliver han styrket, og befalingens ord: „vær stærk, ja, vær stærk,“ er en fordobling, som markerer den anden engel eller den anden prøve. Den anden prøve er tempelprøven, hvor Guds folk styrkes til at forkynde Midnatsråbets budskab, når lejr mødet i Exeter afsluttes. Denne prøve er tempelprøven, hvor topstenen, som var grund- og hjørnestein, bliver templets vidunderlige topsten og således markerer dets fuldendelse. Daniel styrkes på den toogtyvende dag, når han i tro går ind i Det Allerhelligste. Når han gør det, berører Gabriel ham, dernæst berører Kristus ham, og derpå berører Gabriel ham igen. Daniel styrkes derfor til at forkynde budskabet i Det Allerhelligste, hvor han ser Kristus mellem to engle, og stedet i Det Allerhelligste, hvor Kristus er i midten, er nådestolen med de to dækkende keruber, som ser ned mod arken, der oplyses af lyset fra Kristi Shekina-herlighed, idet Han sidder på sin trone. Synet i Daniel 10 er profetisk struktureret med Daniel, som skuer Kristi herlighed som Shekina over nådestolens trone, mens de to dækkende keruber skuer ind i arken!

Før basunfesten gør Elias krav på, at hans budskab om regn er det eneste budskab om regn, som er fra Herren, og han fremsætter en forudsigelse, der når sin afslutning med en demonstration, som beviser, hvem der er eller ikke er budbringeren, og hvad der er eller ikke er budskabet. I tre og et halvt år før Karmel søgte kong Akab efter Elias, for der er en periode med strid, som går forud for Karmel. Bjerget Karmel er ganske enkelt lakmusprøven, hvor karakteren åbenbares. Den samme periode i den milleritiske historie indeholdt det samme vidnesbyrd, idet de, som hadede budskabet, udelukkede de trofaste fra menighederne, og de trofaste derefter frembar et budskab, som kaldte mennesker ud fra det faldne, tidligere pagtfolk, der blev forbigået.

Peter befinder sig ved den pinsesøndag-lov, hvor Joels budskab forkyndes, hvilket betyder, at Peter forkynnder det samme budskab, når Midnatsråbets periode begynder ved afslutningen af lejr mødet i Exeter, som begyndte, da Peters forudsigelse var blevet korrigeret, ligesom Snø og Litchs budskaber. En strid går altid forud for opfyldelsen af forudsigelsen. Striden begynder derfor før opfyldelsen af forudsigelsen.

Det budskab, som vækker angst hos Akab, Jesabel og hendes profeter, og hos de trættekære jøder på Kristi tid, og hos de faldne protestanter i Milleritternes historie, identificeres af Peter som Joels Bog. Før den tredje lakmusprøve, som er markeret ved løsningen af æslet, angribes Peters budskab af laodikeisk adventisme, og Peter svarer på modstanden ved at fastslå, at budbærerne ikke er berusede; de er ganske enkelt en opfyldelse af Joels tre kapitler. Joels tre kapitler begynder med en sviende fordømmelse af laodikeisk adventisme. Når budskabet når ørerne på dem, der er berusede af stærk drik, vil de reagere. De konfronterede Kristus, da Han steg ned fra bjerget på vej til Jerusalem, og de konfronterede Ham igen i Jerusalem.

Æslet løses, indtoget begynder; de ordkløvende jøder ønsker, at budskabet bringes til tavshed. Jesus fortsætter og standser derpå og græder over adventismens sidste dags nådetid. Derpå følger i Jerusalem endnu en konfrontation med jøderne, som ønsker, at folket skal ophøre med deres budskab. Da solen gik ned den dag, nåede nådetiden for den jødiske nation endnu et trin. Modstandens fremadskridende udvikling fortsætter til korsdøden, og den begyndte for alvor med Lazarus' opstandelse, som markerede den anden engels ankomst og ventetiden.

“Betania lå så nær ved Jerusalem, at nyheden om Lazarus' opvækkelse snart blev bragt til byen. Gennem spioner, som havde været vidner til miraklet, kom de jødiske ledere hurtigt i besiddelse af kendsgerningerne. Et møde i Sanhedrinet blev straks indkaldt for at afgøre, hvad der burde gøres. Kristus havde nu fuldt ud åbenbaret Sin magt over døden og graven. Dette mægtige mirakel var det afgørende bevis, som Gud frembød for menneskene, på at Han havde sendt Sin Søn til verden for deres frelse. Det var en tilkendegivelse af guddommelig magt, tilstrækkelig til at overbevise ethvert sind, som stod under fornuftens og den oplyste samvittigheds herredømme. Mange af dem, der var vidner til Lazarus' opstandelse, blev ført til at tro på Jesus. Men præsternes had til Ham blev forstærket. De havde forkastet ethvert ringere bevis på Hans guddom, og dette nye mirakel gjorde dem blot endnu mere forbitrede. Den døde var blevet oprejst i dagslysets fulde skær og for en mængde vidner. Intet kneb kunne bortforklare et sådant bevis. Netop af denne grund blev præsternes fjendskab mere dødbringende. De var mere fast besluttede end nogen sinde på at bringe Kristi gerning til

ophør.”

»Saddukæerne havde, skønt de ikke var Kristus gunstigt stemt, ikke været så fulde af ondskab imod Ham som farisæerne. Deres had havde ikke været så bittert. Men nu blev de grundigt foruroligede. De troede ikke på de døde opstandelse. Ved at fremføre såkaldt videnskab havde de ræsonneret sig frem til, at det ville være en umulighed for et dødt legeme at blive bragt til live. Men ved nogle få ord fra Kristus var deres teori blevet omstyrtet. Det blev vist dem, at de var uvidende både om Skrifterne og om Guds kraft. De kunne ikke se nogen mulighed for at fjerne det indtryk, som miraklet havde gjort på folket. Hvordan kunne mennesker vendes bort fra Ham, som havde formået at berøve graven dens døde? Løgnagtige beretninger blev bragt i omløb, men miraklet kunne ikke nægtes, og hvordan dets virkning skulle modarbejdes, vidste de ikke. Hidtil havde saddukæerne ikke støttet planen om at bringe Kristus i døden. Men efter Lazarus' opstandelse besluttede de, at kun ved Hans død kunne Hans frygtløse fordømmelser af dem bringes til ophør.« The Desire of Ages, 537.

Lazarus' død markerede begyndelsen på de fire dage, som Jesus tøvede. Hans død repræsenterede den anden engels ankomst, som markerer begyndelsen på tøvetiden. Hans opstandelse markerer de to vidners opstandelse den 31. december 2023, toogtyve år efter 11. september. Hans opstandelse markerer opstandelsen af Ezekiels døde, tørre ben. Hans opstandelse blev forbilledligt fremstillet ved Adams skabelse, som bestod i, at menneskeheden, repræsenteret ved ler, blev forenet med Guddommen, repræsenteret ved livets ånde.

“Jødernes præster og rådsherrer hadede Jesus; men skarer trængtes om Ham for at høre Hans visdomsord og for at være vidne til Hans mægtige gerninger. Folket blev grebet af den dybeste interesse og fulgte ængsteligt Jesus for at høre denne vidunderlige lærers undervisning. Mange af rådsherrerne troede på Ham, men vovede ikke at bekende deres tro, for at de ikke skulle blive udelukket af synagogen. Præsterne og de ældste besluttede, at der måtte gøres noget for at lede folkets opmærksomhed bort fra Jesus. De frygtede, at alle ville komme til tro på Ham. De kunne ikke se nogen sikkerhed for sig selv. De måtte miste deres stilling eller bringe Jesus om livet. Og efter at de havde bragt Ham om livet, ville der stadig være sådanne, som var levende monumenter over Hans magt. Jesus havde oprejst Lazarus fra de døde, og de frygtede, at hvis de dræbte Jesus, ville Lazarus vidne om Hans mægtige kraft. Folket strømmede til for at se ham, som var blevet oprejst fra de døde, og rådsherrerne besluttede også at slå Lazarus ihjel og dæmpe opstandelsen. Derefter ville de vende folket til menneskers overleveringer og lærdomme, til at give tiende af mynte og rude, og igen få indflydelse over dem. De blev enige om at gribe Jesus, når Han var alene; for hvis de forsøgte at gribe Ham i en menneskemængde, når folkets sind alle var optaget af Ham, ville de blive stenet.” Early Writings, 165.

Den 18. juli 2020 blev de to vidner i Åbenbaringen dræbt, og den anden engel og ventetiden indtraf. Den 31. december 2023 begyndte opstandelsesprocessen i to trin. Det første trin var grundvolden; det andet trin var opførelsen af templet på grundvolden. Den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke hadede budskabet fra det øjeblik, det blev født i 1989, og de hader det stadig. Nu hvor de forhadte vidner, som de mente var døde, igen er levende, vil de hade budskabet endnu mere. De vil argumentere imod forudsigelsen om den 18. juli 2020 med en giftighed som den, jøderne nærrede over for Lazarus' opstandelse. I templets prøves historieskrivning vil Peter

besvare deres fejlagtige anklager ved at henvise til Joels bog som svaret på alle deres løgne.
Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.